

Publicerad 2010-12-26 01:38 av Lena Själsöga Keijser

kärlek är ett vackert hantverk

lyssna med dina ögon

se med dina öron

tala med ditt hjärta

viska med din röst

vinden svarar

i alltets

röst

i småfolksdalen samlades de

ja de kallades av männikofolken för småfolken

kan ske kom det sig av

egentligen var småfolken storfolk och

egentligen samlades de i storfolksdalen

kan ske kom det sig av

av vad kallades de småfolken

med plirande godögon log de; människan vet att vi lever inom deras hjärtvingar

ja så är det ibland anar människofolken det de inte vågar vetatro

i småfolksdalen samlades de

ja, det kallades så av människan

egentligen var det i storfolksdalen de samlades och

egentligen var det i hjärtdalen de samlades

de var lite bekymrade

det var så mycket ris och sly kastat huller om buller

det var inte lätt följa stigarna lagda

växterna sinade i sina markhänder,

ljuset skuggades och ändå var ljuset skuggan och skuggan ljuset

djuren hade svårt följa stråken

strängarna brast vid vidrörandet

strängarna brast med smärtklanger

vingprydda skönjde ej sjöarnas hov

nu hölls det rådslag i hjärtdalen

vilka var de

de är alla de vilka värnar om

vilka ständigt söker förtälja det glömda

så länge har deras tilltro till människan levt och lever

i denna juldagsnatt var de samlade

vandrade från här och var

från var och här

eldar brann i ring

var och en av dem satt med en sten i hand

ja de gråtande stenarna hade de burit med sig ty de visste

visste det ord ej förmår synliggöra

en efter en lyfte de stenen i sin hand bad den förtälja

detta låter grymt men de uttalade stenens ord lade den i eldens famn

i eld steg ur sten den vackraste fjäder given av eldfågel

fjädern hölls av hand

målade bladens sanna

så talade varje sten ur hand

i hjärtdalen samlades de i julenatten

förtäljde smärtans vägar

plågans vägar

vid varje lyssnat ord

steg helat väsen

blad fram

i hjärtdalen synes

eldlotus andas

ris och sly

upplöses med djupbefriande suck

stigar lagda klarnade

i markhänder steg drömsaven

ljuset såg skuggan

skuggan såg ljuset

så strömmade de in i varandeett

etthet

stråken lades till strängar

klanger ljud vida

sjöarnas hov sträckte händer vida

vingprydda flög in i sjöhovens händer

i hjärtdalen hölls rådslag

vilka var de

vilka är de

de är alla de vilka värnar om

vilka ständigt söker förtälja det glömda

deras tilltro till människan har levt och lever

har gjort verkan och nu skönjer de svarandeljus

i denna juldagsnatt var de samlade

vandrade från här och var

från var och här

eldar brinner i ring

frön är sådda i

människans bröst

värnandefolken är i dessa stunder

trädgårdsmästare i ordets sannhets ljus

de väntar icke längre med sina handgärningar lyfter de

hjärtats ord in i spirande

gläder sig med människans sakta vaknande minne av är

ära vare ljuset

vare värmen

ur ditt

bröst

gudomen gläder sitt ansiktsljus

genom ditt ansiktsljus

ty ditt ansikte är

gudomens ljus

ty gudomens ansikte är

ditt ansiktes ljus

tänk med din hjärttanke ljus

vårda med din härthand värme

så är livet en

blommande

hjärtdal

små är stora

stora är små

fragmentariska stråk

lägg stråken till

rör vid det

stängda

i kärlek

till kärlek

för kärlek

era händer är förevigade

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten